

PASS ANDREA
A VÁNDORKUTYA
(részlet)

*Mama gyorsan elrejtí a Vándorkutyát a parketta alatt egy titkos rekeszben, a lánya,
Klaudia érkezik.*

MAMA Milyen volt a film?

KLAUDIA Milyen film?

MAMA Amit néztetek.

KLAUDIA Mikor voltunk moziba, anyu? Egy hónapja!

MAMA Akkor most hol voltatok?

Klaudia keresi a kutyát.

KLAUDIA Hol a kutya?

Misi be.

MISI Zokog a gyerek.

KLAUDIA Fogalmam sincs, hol az a dög. Anyu, nem nyúltál hozzá?

MAMA Nem.

KLAUDIA Megőrülök ettől a rohadt kutyától. Hogy lehet, hogy mindig
rajtunk van a sor?

MAMA Milyen volt a film, Misikém?

Misi és Klaudia folyamatosan keresik a kutyát.

MISI Milyen film?

MAMA Amit a moziba néztetek.

MISI Nem voltunk moziban, anyuka. Most megyünk vendégségbe.

MAMA Kihez?

MISI Edináékhoz.

KLAUDIA „Edináékhoz”? A többi anyuka nevét is ilyen jól tudod?

MISI Nem, Edináét se tudnám, ha nem hívtak volna meg vendégségbe.

KLAUDIA Ja, persze...

MISI Ne csináld már, azt se tudom, hogy néz ki az a nő...

MAMA Jaj, ő a barátnőm! A Bence anyukája! Én nem mehetek?

MISI Dehogynem.

KLAUDIA Dehogyis! Mikor jönnek a kutyáért?

MISI Most.

MAMA Akkor mondanék valamit, mielőtt elmennétek.

KLAUDIA Ne most, anyu... Misi, te meg segítsél már keresni!

MISI Azt csinálom...

MAMA Gyerekek...

KLAUDIA Később, anyukám. *(Misitől)* Mikor jönnek a kutyáért?

MISI Mondom, hogy most!

MAMA Csak egy rövid kérdés, nem szeretnék feltartani titeket...
(Klaudia és Misi nem hagyja abba a keresést) Csak azt mondjátok meg nekem, legyetek olyan kedvesek, hogy ki az a Tóth Mária Johanna?

Klaudia és Misi abbahagyja a keresést, majd tanácstalanul összenéznek.

KLAUDIA Hogy érted, hogy kicsoda?

MAMA Megfordult a fejemben, hogy esetleg én vagyok.

Csend.

MAMA Vagy nem én vagyok?

MISI De, anyuka. Maga tetszik lenni...

MAMA Képzeljétek, egy pillanatra azt hittem, hogy rosszul emlékszem a nevemre.

MISI Nincs semmi baj, anyuka, így hívják...

MAMA Biztos?

MISI Biztos.

MAMA Akkor nem értem.

MISI Mit?

MAMA Én nem mondtam senkinek, hogy el szeretnék költözni.

Átadja nekik az Idős otthonról szóló kitöltött nyomtatványt.

MAMA Vagy mondtam, csak nem emlékszem?

MISI Nem, anyuka. Nem mondott ilyet.

MAMA Gyerekek. Én elmegyek, ha a terhetekre vagyok. Ugye tudjátok?
Csend.

KLAUDIA Csak felmerült. Hogy esetleg jobban éreznéd magad egy közösségben... De veled is meg akartuk beszélni.
Csend.

KLAUDIA Mit gondolsz? Vagy beszéljünk erről később?
Csend, a Mama csak néz maga elé, nem tudja már, hogy miről volt szó eddig.

KLAUDIA Hm? Anyu...

MISI Anyuka...

KLAUDIA Anyu? Anyukám?

MAMA *(mintha mi sem történt volna)* Mondtam, hogy nem láttam a Vándorkutyát.
Klaudia megkönnyebbül, átöleli az anyját, puszilgatja szégyenében.
Misi észreveszi a szétszabdalt plüsskutyát a parkettába rejtve.

MISI Jézusom... *(felemeli a kutyát, odatartja Klaudia felé)*

KLAUDIA Anyu, mit csináltál? *(észreveszi a kést, felemeli a földről)*

MAMA Én? Én vagyok az egyedüli, aki gondoskodik erről a kutyáról!

KLAUDIA *(elborzadva nézi a kutyát)* Úristen...

MAMA Nem én mondom neki olyanokat, hogy „te rohadt dög”!

KLAUDIA Senki se mondott ilyet.

MISI Klaudia...

KLAUDIA Tessék?

MISI Tényleg mondtál már ilyet.

MAMA *(Klaudiának)* Te voltál vele utoljára, erre határozottan emlékszem. Ne nézd már teljesen hülyének az anyádat!

KLAUDIA Én nem bántottam ezt a kutyát!
Klaudia Misire néz, aki óvatosan hátra lép.

KLAUDIA *(a kést Misi felé szegezi)* Ne ijedj már meg tőlem!
Misi még egyet hátra lép.

MISI Jó. Semmi baj. Nyugodjunk meg...

KLAUDIA Nyugodjak meg? Hogy nyugodjak meg?

MISI Nyugodj meg, életem, *(óvatosan elveszi tőle a kést)* kimerültél.

Majd elmegyünk szépen orvoshoz...

KLAUDIA Orvoshoz?? *(pánikba esik)* Orvoshoz???